

Landelijke Klachtencommissie voor het openbaar en het algemeen toegankelijk onderwijs

(mr. H.T. van der Meer, S.J. Drijver, mr. J.M. Legeland)

Uitspraaknr. 98.002

Datum:

5 november 1998

Aan het eind van het schooljaar 1997-1998 organiseert een openbare school voor primair onderwijs voor groep 8 een schoolkamp. Tien volwassenen begeleiden dit schoolkamp; een daarvan is de directeur van de school. Onder de andere begeleiders bevindt zich een moeder van een leerling van groep 8.

Na dit schoolkamp dient de echtgenoot van deze vrouw een klacht in. Dit houdt mede verband met het feit dat zijn vrouw enige dagen na het schoolkamp de echtelijke woning heeft verlaten.

De echtgenoot, vader derhalve van de desbetreffende leerling, klaagt er over dat de directeur van de school tijdens het schoolkamp met zijn ex-echtgenote een relatie is begonnen, wat voor de leerlingen niet onopgemerkt is gebleven en bij enkelen van hen tot vragen heeft geleid. Ter ondersteuning van zijn klacht brengt klager enkele aanwijzingen naar voren waaruit hij afleidt dat de relatie van de directeur met zijn ex-echtgenote op het schoolkamp is begonnen. Hij voert daarbij onder meer aan dat de kampbegeleiding erg close met elkaar zou zijn omgegaan en er veel alcohol is geconsumeerd. Klager weet dat voorafgaand aan het schoolkamp vijf kratten bier en tijdens het schoolkamp nog extra alcoholhoudende dranken zijn ingekocht. Twee begeleiders zouden al vroeg op de dag achter het bier zijn gesignaleerd. Voorts voert klager aan dat na het schoolkamp een ouder van een leerlinge uit groep 8 zich tot de directeur heeft gewend omdat haar dochter iets gezien zou hebben.

Verweerder erkent dat inmiddels een verhouding is ontstaan tussen hem en de ex-echtgenote van klager. Deze verhouding is evenwel enige weken na het schoolkamp ontstaan, toen hij naar aanleiding van de ontstane gezinssituatie van de vrouw veel met haar heeft gesproken. Voor die tijd behoorde deze vrouw tot de goede kennissenkring van hem. Hij ontkent de aanwijzingen die klager naar voren heeft gebracht en waarop hij zijn vermoeden baseert dat de bewuste relatie al op het schoolkamp is ontstaan. Hij geeft voor deze aanwijzingen een verklaring.

Wat betreft de onderlinge sfeer tussen de begeleiders geeft verweerder aan dat het in de avonden niet ongebruikelijk is geweest om het gezellig te maken door muziek te draaien, bier te drinken en met elkaar te dansen. Dit gebeurde op de bovenverdieping, terwijl de kinderen op de benedenverdieping sliepen. Meestal is het om 1 uur 's nachts helemaal stil geweest; de gezelligheid tussen de volwassenen ging nog wel door. Dit kon half drie of drie uur 's nachts worden. De gezelligheid tussen de volwassenen moet gezien worden binnen de context van het schoolkamp, waar ook de volwassenen met elkaar plezier beleven. Hij erkent dat twee begeleiders vroeg op de dag al bier hebben gedronken. Dit is buiten zijn aanwezigheid gebeurd en hij heeft deze twee begeleiders direct hierover gecorrigeerd.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt dat de vraag óf er daadwerkelijk een verhouding tijdens het schoolkamp is ontstaan, voor haar niet de kern van de klacht is. De kern van de klacht is de vraag óf leerlingen van het ontstaan van de verhouding getuige zijn geweest door emotioneel of erotisch gekleurde gedragingen van de directeur.

De Commissie merkt over de tussen de begeleiders ontstane sfeer op dat tijdens een kamp tussen volwassenen, mede door het nuttigen van alcoholische dranken, een sfeer kan ontstaan die voor kinderen soms moeilijk te doorgronden is en in ieder geval voor hen sterk afwijkt van wat zij normaal op school van volwassenen als gedrag ervaren. De Commissie heeft geen aanwijzingen dat verweerder daarin een groter aandeel heeft gehad dan de andere volwassenen. Het blijft de verantwoordelijkheid van de directeur ervoor zorg te dragen dat de leiding van een schoolkamp bij kinderen geen onrust wekt door haar gedrag of nalaten. Het feit dat telkens één volwassene zich van het nuttigen van alcoholische dranken heeft onthouden voor het geval optreden noodzakelijk was, kan aan deze verantwoordelijkheid niet afdoen.

Aangezien de aanwijzingen die klager naar voren heeft gebracht ofwel onvoldoende feitelijk zijn onderbouwd dan wel door verweerder voldoende zijn weerlegd, acht de Commissie de klacht van klager niet gegrond. De Commissie ziet in haar advies geen redenen voor het treffen van maatregelen tegen verweerder.